

Til *miljøministeren* (4/12 86) af:

Henning Nielsen (S):

»Finder miljøministeren det rimeligt, at tilsynet med vore vandløb, søer og kystvande skal være afhængigt af overenskomstforhold?«

Begrundelse

Af dagspressen den 22. september 1986 fremgår det, at Amdsrådsforeningen ved den kommende overenskomstfornyelse vil afklare spørgsmålet om personalets honorering for døgnvagt, og at Miljøstyrelsen på denne baggrund finder det mest hensigtsmæssigt, at overvejelser om amternes beredskab på miljøområdet udskydes til afslutningen af overenskomstforhandlingerne.

Svar (15/12 86):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Amdsrådsforeningen og de faglige organisationer har hidtil ikke kunnet blive enige om honoreringen for vagtordninger i forbindelse med personalets deltagelse i forbindelse med amtskommunernes beredskab i tilfælde af akut vandforurening uden for normal arbejdstid.

Spørgsmålet om amtskommunernes beredskab er nærmere beskrevet i Miljøstyrelsens betænkning nr. 1/1985, »Miljøtilsyn«, s. 68, som blev offentliggjort i maj 1985. Heraf fremgår, at tilsynsudvalget, som bestod af repræsentanter for Miljøstyrelsen og de kommunale organisationer, var i tvivl om de hidtidige tanker om beredskabet. Udvalget fandt derfor, at der burde foretages en fornyet gennemgang af behovet for og mulighederne for at etablere beredskabsordninger.

Ved skrivelse af 29. september 1986 har Miljøstyrelsen meddelt Fiskeriministeriet, at man finder det mest hensigtsmæssigt, at overvejelser om amtskommunernes beredskab på miljøområdet udskydes til efter afslutningen af overenskomstforhandlingerne. Miljøstyrelsen har over for mig oplyst, at styrelsen ikke har kendskab til, at den manglende enighed om honoreringen skulle have skabt konkrete forureningsmæssige problemer, men at styrelsen er indstillet på at med-

virke til at finde løsninger på de problemer, som måtte opstå.«

Spm. nr. S 351

Til *forsvarsministeren* (4/12 86) af:

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

»Deler ministeren det synspunkt, at Danmarks beliggenhed gør, at landet ikke kan henligge som militært tomrum, uden at enten USA eller USSR vil trænge ind på dansk område, og såfremt ministeren deler dette synspunkt for USAs vedkommende, hvilken sikkerhed har vi da for, at et dansk ønske om i en given situation ikke at ville modtage forstærkninger vil blive respekteret?«

Begrundelse

I Morgenposten den 30. november 1986 udtaler oberst Jørgensen bl.a.:

»Vi vil jo alle blive inddraget i en krig, uanset vort allianceforhold. Alene vor beliggenhed gør, at vi ikke får lov til at ligge som et tomrum. Det turde være klart for enhver. Enten kommer den ene eller også den anden og befrier os – det sidste sagt i gåseøjne.«

Det er nye toner, når en dansk oberst udtaler sig så kritisk om Danmarks allierede ved at sige, at det er tænkeligt, at USA vil besætte et afrustet Danmark.

Det rejser naturligvis spørgsmålet: vil USA ud fra denne forudsætning da kunne forventes at ville respektere en beslutning i den danske regering om ikke at modtage forstærkninger? Jeg tænker især på den situation, hvor den amerikanske og den danske regering vurderer situationens alvor forskelligt eller er uenige om de midler, der skal anvendes til brug for en krisestyring. Såfremt det kan tænkes, at en allieret kan forventes at besætte et afrustet Danmark, sætter det et stort spørgsmålstejn ved denne allieredes vilje til i krise eller krig at respektere danske ønsker, herunder også et ønske om ikke at modtage forstærkninger.

Denne situation bliver så meget desto mere aktuel, som der træffes stadig flere forberedelser til at modtage amerikanske forstærkninger. Jeg tænker på opførelsen af et stort antal bombesikrede hangarer på flyvestationerne og planerne om at lade USA opbygge et krigshospital på Holstebro Kaserne.